

Conclusies van verzoekster

- verklaring dat de Commissie de overeenkomst van 30 augustus 2005 niet kon opzeggen;
- veroordeling van de Europese Commissie tot betaling van 125 906 EUR, vermeerderd met de wettelijke verdragingsrente sinds 12 februari 2002;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Na een aanbesteding in het kader van het specifieke programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van niet-nucleaire energie ⁽¹⁾, heeft verzoekster met de Commissie overeenkomst BE 209-95 gesloten voor de renovatie van een gebouw te Lyon met toepassing van de technieken van de zonnearchitectuur en de bioclimatische architectuur. De overeenkomst bevat een arbitragebeding op grond waarvan uitsluitend de communautaire rechterlijke instanties bevoegd zijn om kennis te nemen van geschillen tussen de contractanten over de geldigheid, de toepassing en de uitlegging van de overeenkomst.

In het kader van haar contractuele verplichtingen heeft verzoekster op 12 december 2001 de Commissie het eindverslag over het project doen toekomen. De Commissie heeft dit verslag niet aanvaard en heeft verzoekster op 5 juli 2002 een beschikking tot terugvordering van de betaalde voorschotten betekend, waarbij zij weigerde bepaalde door verzoekster in dit verslag opgegeven kosten te aanvaarden. Partijen hebben over deze kwestie briefwisseling gevoerd, vergaderingen gehouden en de ombudsman ingeschakeld, maar zijn er niet in geslaagd een minnelijke oplossing te vinden voor het geschil. Bij aangekende brief van 30 augustus 2005 heeft de Commissie verzoekster een definitieve beschikking tot terugvordering gestuurd, nadat zij haar op 23 augustus 2005 een debetnota had gezonden. Op basis van het arbitragebeding heeft verzoekster tegen deze beschikking het onderhavige beroep ingesteld.

Het beroep strekt er in hoofdzaak toe de Commissie te doen veroordelen tot betaling van 20 % van het saldo van de subsidie die zij verzoekster uit hoofde van overeenkomst BU 209-95 zou zijn verschuldigd.

Tot staving van haar vordering betoogt verzoekster dat de Commissie elk bezwaar met betrekking tot de wijze waarop het project door de contractanten is verwezenlijkt had moeten formuleren vóór de datum waarop het verslag werd geacht te zijn goedgekeurd (twee maanden na de indiening van het eindverslag). Volgens verzoekster heeft de Commissie te lang gewacht en kan zij er dus niet van uitgaan dat zij thans een schuldvordering op verzoekster heeft. Nu haar recht is vervallen, blijft de Commissie verzoekster het saldo verschuldigd van de subsidie die zij op grond van de betrokken overeenkomst diende te betalen.

⁽¹⁾ In dit programma is voorzien bij beschikking 94/806/EG van de Raad van 23 november 1994, PB L 334 van 22 december 1994, blz. 87.

Beroep ingesteld op 25 november 2005 — Olympic Airways-Services S.A. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-423/05)

(2006/C 74/42)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekster: Olympic Airways-Services S.A. (Athene, Griekenland) (vertegenwoordigers: P. Anestis, T. Soames, D. Geradin, S. Mavroghenis en S. Jordan, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- de bestreden beschikking C11/2004, betreffende staatssteun die Griekenland aan Olympic Airways-Services S.A. zou hebben verleend, overeenkomstig de artikelen 230 en 231 EG geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In het kader van de privatisering van de Griekse nationale luchtvaartmaatschappij „Olympic Airways” is een nieuwe vennootschap („NOA”), belast met de vliegactiviteiten, opgericht, terwijl verzoekster („OA”) alle andere activiteiten, met name de grondendiensten, het onderhoud en de herstelling van vliegtuigen, blijft verzorgen. Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie bepaalde steunmaatregelen van Griekenland ten gunste van NOA en verzoekster met het Verdrag onverenigbaar verklaard, onder meer wegens:

- de te hoge waardering van de activa van NOA ten tijde van haar oprichting,
- het verrichten door de Griekse Staat als borg, van betalingen voor schulden van OA,
- het feit dat de Griekse Staat zich jegens OA voortdurend tolerant opstelt, wat de verschuldigde belastingen en socialezekerheidsbijdragen betreft.

Met haar beroep betwist de Helleense Republiek allereerst het onderdeel van de bestreden beschikking dat betrekking heeft op de gestelde te hoge waardering van de activa van NOA ten tijde van haar oprichting. Zij beroept zich op schending van artikel 87, leden 1 en 3, EG en artikel 253 EG. Zij is van mening dat het criterium van de particuliere investeerder onjuist is toegepast, aangezien de Helleense Republiek heeft gehandeld zoals elke verstandige particulier zou hebben gedaan. Zij stelt ook, dat bij de berekening van het vermoede voordeel een foutieve methode is gevolgd en een onjuist resultaat is bereikt. Zij beroept zich voorts op ontoereikende motivering, wat het bestaan van de voorwaarden van artikel 87, lid 1, EG betreft.

Wat de betaling van bedragen door de Staat voor schulden van verzoekster betreft, betwist deze laatste niet dat die betalingen zijn verricht, maar betoogt zij dat die niet als staatssteun kunnen worden beschouwd, zodat artikel 87, lid 1, EG is geschonden. Met name stelt verzoekster dat de voortzetting van de staatssteun, in het kader waarvan de betrokken betalingen van de Griekse Staat zijn verricht, door de Commissie was aanvaard, en dat deze laatste in de bestreden beschikking slechts als gevolg van een juridische dwaling het tegendeel heeft kunnen beweren. In hetzelfde verband beroept verzoekster zich op een kennelijke beoordelingsfout van de Commissie met betrekking tot de betalingen die hebben plaatsgevonden vóór de wijziging van bepaalde borgstellingen en met betrekking tot de kwalificatie van sommige betalingen van de Staat als staatssteun. Verzoekster beroept zich ook voor dit onderdeel op schending van substantiële vormvoorschriften, inzonderheid de motiveringsplicht.

Wat de in de bestreden beschikking vastgestelde „voortdurende tolerantie” van Griekenland jegens OA betreft, beroept verzoekster zich op schending van het gemeenschapsrecht wat het begrip staatssteun betreft, omdat de Commissie de handelwijze van Griekenland niet heeft getoetst aan het criterium van de particuliere schuldeiser en niet aan de op haar rustende bewijslast heeft kunnen voldoen. Zij beroept zich ook op een kennelijk onjuiste beoordeling wat de berekening en de kwantificering van het vermoede voordeel betreft, alsook op het ontbreken van een toereikende motivering.

Ten slotte beroept verzoekster zich op schending van algemene beginselen van het gemeenschapsrecht, allereerst het recht om te worden gehoord, dat volgens verzoekster is geschonden door de weigering van de Commissie om de Helleense Republiek, en bij uitbreiding ook verzoekster als rechtstreeks belanghebbende partij, toegang te verlenen tot de conclusie waartoe een door de Commissie aangewezen controlefirma was gekomen. Verzoekster beroept zich ook op schending van het beginsel „non bis in idem” wegens de toepassing, bij de bestreden beschikking, van rente tegen het communautaire tarief over de te recupereren bedragen, die echter reeds geldboeten, interessen en verhogingen op grond van de nationale bepalingen omvatten.

Beroep ingesteld op 12 december 2005 — Ajinomoto tegen BHIM

(Zaak T-436/05)

(2006/C 74/43)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekster: Ajinomoto Co., Inc. (Tokyo, Japan) (vertegenwoordigers: G. Württenberger en R. Kunze, advocaten)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Kamimoto Co. Ltd. (Hyogo-Ken, Japan)

Conclusies van verzoekster

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 15 september 2005 in zaak R 1143/2004-1 te vernietigen;
- het BHIM te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „AJINOMOTO” voor waren van de klassen 1, 5, 29, 30 en 31 — aanvraagnr. 1 307 024

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Kaminomoto Co. Ltd.

Oppositiemerk of -teken: nationaal woordmerk „KAMINOMOTO” voor waren van klasse 3

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie in haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling

Aangevoerde middelen: Schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad, aangezien de kamer van beroep volgens verzoekster heeft geoordeeld dat opposante slechts het bestaan van een ouder recht op het tijdstip waarop de oppositie werd ingesteld, moest bewijzen. Verzoekster stelt dat moet worden bewezen dat een ouder recht bestond op het tijdstip van de beslissing van de oppositieafdeling, of subsidiair wanneer de termijn voor het overleggen van aanvullende bewijsstukken is verstreken.

Beroep ingesteld op 13 december 2005 — Royal Bank of Scotland tegen BHIM

(Zaak T-439/05)

(2006/C 74/44)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekster: The Royal Bank of Scotland Group plc (Edinburgh, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: J. Hull, solicitor)

Verweerder: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partijen in de procedure voor de kamer van beroep: Lombard Risk Systems Limited en Lombard Risk Consultants Limited (Londen, Verenigd Koninkrijk)